

> Retouradres Postbus 20350 2500 EJ Den Haag

Verslag van de vergadering van EG-Commissiewerkgroep Voedselinformatie voor Consumenten

Datum : 27 juni 2014
Commissie : Alexandra Nikolakapoulou
Ned.Delegatie : Marianne van Gemert-Falkena

Samenvatting

Tijdens de vergadering van de EG-Commissiewerkgroep Voedselinformatie voor Consumenten op 27 juni 2014 heeft gesproken over

- traceerbaarheid versus herkomstetikettering van vers vlees op basis van verordening 1337/2013. DG Agri van de Commissie heeft een presentatie gegeven;
- transvetzuren: innamegegevens en aanpak;
- verantwoordelijkheid en de naam/adressering op het etiket;
- herziene Questions and Answers.

1) Presentation by DG AGRI - Information on traceability of live animals in relation to the indication of the country of rearing for the purpose of meat origin labelling as laid down in Article 5(1)(a) of Regulation 1337/2013

DG Agri licht toe dat, gelet op artikel 3 en 5 van de verordening, de Cie dit nog verder zou uitwerken. In het werkdocument doet de Cie een eerste voorzet. Het betreft hier geen bindend instrument of richtlijnen, maar gewoon een hulpmiddel/uitleg. Dit document zal dus ook niet officieel gepubliceerd worden.

De Cie legt uit dat de oorsprong al geverifieerd moest worden op basis van bestaande regelgeving.

Voor de boeren gaan er dus geen aanvullende verplichtingen gelden, maar als de dieren bij het slachthuis komen moet het slachthuis ervoor zorgen dat de juiste informatie aanwezig is en vervolgens wordt doorgestuurd naar de leveranciers.

Er bestaat al een elektronisch systeem om de schapen en geiten te traceren (via eartags), maar voor varkens ligt het wat ingewikkelder: niemand weet de leeftijd van de varkens. Dit zou opgelost kunnen worden door het gewicht te meten, want daar kan je een leeftijd uit afleiden. Cie vraagt of de lidstaten dit willen checken bij hun experts. De Cie realiseert zich dat deze gewichtsgrenzen kan verschillen in de lidstaten.

Verder benadrukt de Cie dat de optie "afkomstig uit verschillende lidstaten" niet zomaar mogelijk is. De leverancier moet dit kunnen aantonen en het slachthuis is verantwoordelijk voor het aannemen van dit vlees.

Een aantal lidstaten geeft aan mogelijk de deadline voor implementatie niet te halen, want voor de traceerbaarheid moet de nationale wetgeving aangepast worden. Er wordt verzocht om meer tijd. Verder wordt voorgesteld om de 2e paragraaf van case 2 te schrappen, want dit staat ook in case 1.

**Directie Voeding,
Gezondheidsbescherming
en Preventie**

Regulier Overleg Warenwet

Bezoekadres:
Rijnstraat 50
2515XP Den Haag
(Hoftoren)

T 070 340 79 11
F 070 340 55 54
www.rijksoverheid.nl

Inlichtingen bij
Marinanne van Gemert-
Falkena
m.falkena@minvws.nl
T 070 340 5149
www.row.minvws.nl
Via deze website kunt u zich
aanmelden voor de gratis
ROW-nieuwsbrief.

Ons kenmerk
140627-Verslag CWG
voedselinformatie voor
Consumenten d.d. 27 juni
2014

Secretariaat ROW
[dienstpostbusROW-
EU@minvws.nl](mailto:dienstpostbusROW-EU@minvws.nl)

www.row.minvws.nl
Via deze website kunt u zich
aanmelden voor de gratis
ROW-nieuwsbrief.

De Cie antwoordt dat er geen flexibiliteit is wat betreft de implementatietermijn: de deadline voor implementatie blijft april 2015!

2) Input by Member States and exchange of views on the Commission Report on Trans Fats (Article 30(7) of Regulation (EU) No 1169/2011)

De Cie bedankt de lidstaten voor hun input op basis van de vragenlijst die de Cie aan de lidstaten heeft voorgelegd. Gebleken is dat de meerderheid van de lidstaten wacht op het Cie rapport en mogelijke EU acties.

De Cie heeft nu meer informatie over de inname (14 LS). Uit de gegevens blijkt dat in veel producten het TFA gehalte gereduceerd is, maar ook de inname naar beneden is gegaan (minder dan 1% van energiewaarde). Er lijkt nog steeds winst te behalen op sommige onderdelen en productgroepen. Het hangt verder van de productgroep af of vervanging tot meer verzadigde vetten leidt, maar het schijnt ook een kwestie van tijd te zijn om dit goed aan te pakken.

Er is tevens input van een grote multinational die aangeeft dat het niet veel hoeft te kosten. Voor SME's is het lastiger om TFA te reduceren, blijkt uit gegevens van een lidstaat. De Cie gaat ook een kosten-batenanalyse doen.

Bij de consumenten blijkt overall weinig kennis te zijn over TFA's. Er zijn ook weinig campagnes op dit terrein.

De Cie had voorafgaand aan de vergadering de lidstaten een aantal vragen voorgelegd over de vorm/wijze waarop TFA aangepakt moet worden: via vrijwillige regulering, door een (EU) norm te stellen en/ of door middel van etikettering. Na discussie hierover concludeert de Cie dat een aantal lidstaten voor een norm zijn, maar ook aantal voor een vrijwillige aanpak. De meerderheid lijkt tegen etikettering te zijn.

De Cie geeft aan dat ze de verschillende factoren die genoemd zijn (zoals de kosten/lasten en proportionaliteit) zal afwegen. Een simpele oplossing om de gezondheid van de consument te bevorderen en de kosten/lasten laag te houden zou bijvoorbeeld kunnen zijn een verplichte normstelling voor slechts een aantal productgroepen. De vraag is ook: wat gebeurt er als de Cie niets doet? Zullen dan veel lidstaten nationale wetgeving notificeren? Dan krijg je een gefragmenteerd veld, hetgeen een reden kan zijn voor een EU norm met een level playing field.

Op de vraag van een lidstaat of het nu zowel om natuurlijke als industriële TFA's gaat antwoordt de Cie dat bij etikettering ook natuurlijke TFA's moeten worden vermeld en een norm alleen betrekking zal hebben op industriële TFA's.

De verwachting is dat het concept-rapport na de zomer gereed is. Waarschijnlijk zal het rapport begin oktober worden voorgelegd voor interne consultatie. Streven is in december het rapport te publiceren.

3) Exchange of views on the responsibilities of FBOs under Article 8.1 & Article 9.1 (h)

Cie licht toe dat een lidstaat dit punt op de agenda heeft gezet vanwege veel vragen vanuit het bedrijfsleven over de koppeling van artikel 9 (naamsvermelding en adres) aan artikel 8 (verantwoordelijkheid). Het is voor het bedrijfsleven niet altijd duidelijk wiens naam en adres er op het etiket moet.

Volgens de Cie moet van geval tot geval bekeken worden wie verantwoordelijk is.

Een lidstaat vindt dat de toezichthouders hier praktisch/flexibel mee om moeten gaan: kijken naar het adres dat op het etiket vermeld wordt en dat zou die van de producent die het product op de markt brengt moeten zijn althans de merkeigenaar die eerstverantwoordelijke is. Andere lidstaten geven aan dat dit niet wegneemt dat andere ondernemers ook verantwoordelijk kunnen zijn. Adresvermelding van een bepaalde producent ontslaat anderen niet van hun eigen verplichtingen die behoren bij goed ondernemerschap (eigen verantwoordelijkheid).

De lidstaten zijn het eens dat dit niet een onderwerp is om uit te schrijven in een Q&A, maar per geval beoordeeld moet worden. De Commissie bevestigt dit en verwijst nog naar de totstandkoming van beide bepalingen: in de verordening is een kader opgenomen voor een uniforme regeling, omdat het ene land de merkeigenaar

verantwoordelijk hield en de andere lidstaat de producent. Men vond bovendien dat de verplichte naam en adresvermelding ook voor handhavingsdoeleinden gebruikt mocht worden. Als toezichthouders dus constateren dat de naam/adressering niet klopt met de verantwoordelijke persoon, dan is er in strijd met de verordening gehandeld. Als er een contractuele afspraak aan ten grondslag ligt en daar wordt misbruik van gemaakt, dan kan dat via privaatrecht afgedwongen worden.

Op de vraag of een postbusnummer voldoende is om te vermelden op de verpakking antwoordt de Cie dat dat in het verleden voldoende was voor consument, maar nu is het adres ook voor handhaving bedoeld. De meerderheid van de lidstaten vindt dat een fysiek adres nodig dat leidt naar de producent.

Additioneel zouden evt. nog telefoonnummer en internetadres vermeld kunnen worden.

Vervolgens ontstaat er een discussie over hoe om te gaan met verkoop op afstand en verantwoordelijkheden. Als voorbeeld wordt Ebay genomen, een platform voor verkopers die producten aanbieden waaronder levensmiddelen.

De Cie geeft aan dit bij de stakeholderbijeenkomst van 4 juli verder te bespreken.

4) Interpretation issues on general labelling – discussion on the basis of the revised Questions and Answers document

New Q&A items related to general labelling

1) Het gaat om cider en de vraag of cider net als bv. wijn en bepaalde andere alcoholische dranken uitgezonderd is van het vermelden van een houdbaarheidsdatum. Volgens de Cie behoort cider niet tot dezelfde categorie als wijn, aangezien het hier veelal om een mix met fruitsap gaat.

2) De Cie legt uit dat er gevallen denkbaar zijn dat een claim van aan- of afwezigheid van een bepaald ingrediënt of stof wel is toegestaan, bijvoorbeeld bij een verwijzing naar een allergeen.

Aantal lidstaten vinden de laatste passage onduidelijk.

De Cie concludeert dat het beter is om de laatste passage (de uitzondering) voor nu te schrappen, maar vindt dat er nog wel verder moeten worden nagedacht over allergievrije claims.

3) Er is geen commentaar van de lidstaten op het concept-antwoord van de Cie over artikel 7, lid1, sub d (imitatieproducten).

4) De Cie licht toe dat champignons op dezelfde manier behandeld moeten worden als andere groenten en fruit, hoewel ze wetenschappelijk niet hetzelfde zijn. Een lidstaat pleit ervoor om wel een uiterste consumptiedatum te noemen als ze bederfelijk zijn.

5) Over het wel/niet vermelden van de invriesdatum van vlees of vis bij verkoop op afstand lijken de lidstaten akkoord met het concept-antwoord van de Cie om dit wel te vermelden, hoewel getwijfeld werd door een enkele lidstaat of dit wel informatief was voor de consument.

Tussendoor behandelt de Cie een vraag van een lidstaat of ijs in gewicht of liters moet worden aangeduid.

Cie schetst de achtergrond van artikel 23: er is discussie over semi-liquids en uiteindelijk heeft men ervoor gekozen om de bepaling zo maar te laten, hetgeen betekent dat er gekozen kan worden tussen beide aanduidingen. De meeste lidstaten duiden de hoeveelheid ijs in gewicht aan. Een lidstaat doet hier nog onderzoek naar en een andere lidstaat vindt dat het van het proces afhangt.

6) Het gaat hier om de vraag wat onder 'before the purchase is concluded' moet worden verstaan. De Cie licht toe dat de toevoeging bij het antwoord dat de verplichte informatie ook op andere wijze kan worden verstrekt een suggestie was van twee lidstaten.

7) Dit betreft de vraag over niet-voorverpakte levensmiddelen, namelijk wat nou precies wordt verstaan onder 'voor onmiddellijke verkoop' en wat de criteria hierbij zijn. De Cie vermeldt dat deze vraag telkens weer terugkomt en vorige vergadering niet aan de orde geweest. Veel lidstaten geven aan dat ze inmiddels eigen nationale invulling hieraan hebben gegeven en niet willen/verwachten op dit punt nog een compromis te bereiken.

De Cie wil nog wel het volgende meegeven aan de lidstaten. Het hier gaat om producten die van een (voor)verpakking zijn voorzien. Bij de totstandkoming van de verordening vonden de lidstaten het ontbreken van etikettering gerechtvaardigd voor deze voorverpakte producten omdat er directe informatie gegeven kan worden aan de consument.

8) Bij de vraag of 'quick frozen' mag worden aangeduid, licht de Cie toe informatie over quick frozen is toegestaan, maar de invriesdatum nog steeds moet worden vermeld op het etiket. De lidstaten zijn akkoord met het antwoord van de Cie.

9) De Cie licht toe dat de vraag is of bij ingrediënten met cafeïne ook de vermelding 'bevat cafeïne, wordt ontraden voor kinderen en zwangere vrouwen' op het etiket moet. Dit is een teleologische uitleg van de verordening. Een lidstaat vindt dit veel te ver gaan.

11) De vraag of individueel verpakte producten die los worden verkocht (zoals snoepjes, bonbons etc.) wel of niet aan de etiketteringseisen moeten voldoen wordt geschraapt.

Voorgesteld wordt om de vragen over KWID (kwantitatieve ingrediëntendeclaratie) in de nieuwe KWID-richtsnoeren mee te nemen. Voor de zomer kunnen vragen en antwoorden worden toegestuurd door de lidstaten, maar in de tweede helft van september zal dit onderwerp sowieso besproken worden.

Nieuwe vragen

1) Aantal lidstaten geeft aan dat als er nog steeds gluten in het product met de aanduiding 'glutenvrij' zitten (maar onder de norm van 20 mg/kg), deze in ieder geval in de ingrediëntenlijst benadrukt moet worden.

2) Voor meeste lidstaten leek het vermelden van 'rund' bij producten afkomstig van buffalo geen probleem.

3) Deze vraag over een coating/glanslaag op bepaalde vruchten is van het Europees Parlement afkomstig. De Cie licht toe dat de kwestie hier is of de uitzondering voor fruit en groenten om geen ingrediënten te vermelden ook geldt voor geglansd/gecoat fruit of is coating 'similar treated' en dus verwerkt.

Een lidstaat geeft aan wel specifieke regelgeving voor citroen te kennen. Een aantal lidstaten vindt dat deze additieven wel geëtiketteerd zouden moeten worden, want deze additieven hebben een functie (conservering).

Den Haag, 17 juli 2014